

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 12 kr.
Félévre . . . . . 6 " "
Negyedévre . . . . . 3 " "
Egy óra . . . . . 1 " "
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Az örökös sötét pont.

Nagybecskerek, február 13.

Az a szerencsétlen gyermek-király, kinek fején Szerbia még alig új koronája lebeg, pár nap óta ismét magára vont a világ figyelmét.

Az ideges, ravasz királyi asszony, Natália vágyik újra vissza régi fényes életének színhelyére, Belgrádba, míg ezalatt Milán utolsó levelét írja meg az ő volt népének és feltétlenül lemond a szerb királyi házzal való minden jogáról s összes Szerbiában lévő birtokait fiának hagyományozza.

A gyermek-király fején, a pártok szüntelenül tartó, gyűlölködő harcának terhe nyomja a koronát, királyi birtokain pedig milliók terhe veszejt el azok értékéből a jobbat.

Milyen helyzet és minő állandó veszélyről beszél nekünk ismételt ez a folyton lappangó szerb krízis, a magyar-osztrák monarchia politikai egének ez az örökös fekete pontja!

Az az állandó khaotikus zavar, mely a politikai élet menetét minduntalan utvesztők be viszi, Belgrádban egyáltalán nem engedni alább hagyni azt az imminens veszélyt, mely közvetlen szomszédságunkban állandó kutforrásává vált a külügyi kormányzat aggodalmainak.

Minő viszonyok lehetnek ott termé-

zetesek, midőn a szkupstina elnöke fulmináns nyilatkozatban desavualja a kormány álláspontját a Natália ügyben? Minő titkos elégedetlenség lappanghat a hivatalnoki karban, midőn hónapokon keresztül alig jut fizetéshez? Minő fegyelem uralkodhatik a különben is nagy mérvben deprimált hangulatu hadseregben, mikor egy jelentéktelen hadnagy provokálja hadügyministerét? És minő politikai érettség hathatja át a közvéleményt, midőn ismételt veszélyes konfliktus után is durva inzultusok érik belgrádi nagykövetségünk tagjait?

Nem lehet a leghiggadtabb ítéletnek sem másra konkludálni, mint hogy helyeselje a monarchia külügyi vezetésének azt a szigorú ellenőrzését, melylyel Szerbia iránt viseltetve, egész csendben készíti elő azon preventív intézkedéseket, melyek minden meglepetésektől megóvjának.

Milán nem lép többé Szerbia földjére.

Natáliát a szerb nemzeti képviselő véglegesen idegennek mondta ki az országra nézve.

És ott marad a forrongó anti-Obrenovicok, a Nikita és az oroszok kémei közelében s a legnagyobb antagonizmusban gyűlölködő pártoktól ide-oda tolvá Sasa, a gyermek-király, kinek fején a még alig új szerb ko-

rona olyan ingatagon áll, mint a milyen könnyen esik meg az a végzetes rándítás, melylyel talán rövid időn az első Uchatius-t bömböltetik el Belgrád falai felé . . .

Az az örökös fekete pont, mely Szerbia felé egy pillanatra sem engedni teljesen tisztának látni politikai látóhatárunkat, könnyen sötét felhővé változhatik.

Régen, nagyon sok idő óta száll már oda alulról a nehéz, sötét füstgomoly . . .

Egy angol lap a valuta-szabályozásról. Az angol kormányhoz közel álló „Morning Post” a kormány által inspirált cikket közöl az osztrák-magyar valuta-szabályozásról s ezeket írja: Bécs ez idő szerint az összes pénzügyi világra nézve az érdeklődés központja; az aranyérték behozatala Ausztria-Magyarországban még nagyobb fontosságúvá válik az osztrák-magyar monarchia óriási kereskedelmi gyarapodása folytán, melynek kereskedelme bámulatosan föllendült s melynek állampapirjai utóbbi időben nagy mérvben emelkedtek. Ezek a körülmények azok, melyek Ausztria-Magyarország akcióját lehetségessé teszik s az az óvatos politika, mely eddig az osztrák és magyar kabinetek összes akcióit jellemezte, eloszlat minden aggodalmat azt a hatást illetőleg, melyet a valuta-szabályozás Ausztria-Magyarországban az arany nagyobb kereslete által gyakorolhatna. Mindkét kormány már hosszabb idő óta föltűnés nélkül

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A mi képviselőink.

I.

Id. Daniel Pál.

(A zichyfalvi kerület országgyűlési képviselője.)

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

Ha nem is a legöregebb tagja a most egybelül t. Háznak, de bizonyára a legidősebb közül való. Korra, tapasztalatra, bölcseségre nézve egyképen. És alighanem az egyedüli és egyetlen valamennyi képviselő között, a ki a képviselői rendszer dicsőséges megszületése pillanatától kezdve mindez ideig, szakadatlanul tagja a háznak, s 1848 óta egy és ugyanazon választó-kerület polgárait képviseli, a mi dicsőségére válik az öreg urnak épp úgy, mint a derék zichyfalviaknak, a kik jó és balsorsban, verőfényes időben és elboruló ég mellett, férfias erővel és kitartással őrizték meg bátran dobogó szívük mélyén a bizalmukat az öreg ur iránt, s legtöbbször közfelkiáltással, olykor pedig óriás többséggel küldték az ország házába, hogy legyen hűséges és igaz képviselője ügyeiknek, s szószólója érdekeinek.

És minthogy szívből fakadt a bizalom,

szívre is talált. Az öreg ur mindannyiszor meghatva, hálásan vette át mandátumát, s nem kevésbé csüggett választóin, mint azok ő rajta. Aztán hozzáfogott a munkához. Lelkiismerettel, buzgón, hűvel. Kezdetben mint ifju bodros hajjal, kaczkias bajuszszal, merészen csillogó szemekkel; később, mint férfi, több tudománnyal, nagyobb alapos-sággal, óvatos körültekintéssel; és még később, mint aggastyán: bölcseséggel, szeretettel, mérséklettel.

Közben változtak, forrongtak s hullámzóztak az idők. Nemzedékek keletkeztek és tüntek el. Az apák, a kik először bízták rá a mandátumot, lassanként visszavonultak a forumról, s átadták helyeiket fiaiknak, a kik ép oly mesterkéletlen, igaz, szeretettel vonzódtak az öreg Dániel Pálhoz, a mint atyáik. Aztán elvéntült, megrokkant ez a nemzedék is, és az idej választások zajában már az unokák szava is felhangzott, a hogy azt a nevet, azt az embert éltették, a ki mellett egykor apáik és nagyapáik lelkesedtek.

Az öreg ur pedig a beléje vetett nagy bizalomhoz méltóan képviselte kerületét, melylyel az idők folyamán egybeforrt, s a melynek büszkesége, bálványja lett.

És nem jutott ideje soha sem arra, hogy

a népkegy változósága felett gondolkozzék.

Pedig hát a történelem is bizonyítja, hogy a nép nagyon megbízhatlan s hogy könnyen porba sújtja ma azt, a kit még tegnap ujongva, kiáltozva emelt fel.

Csakhogy hát abban is lesz valami igazság, hogy a kit a nép egyszer megszeret, az nagyon meg van szeretve, s ha élni tud ezzel a szeretettel, s viszonzni tudja, nincs oka rettegni és félni a váratlan viharoktól, melyek összezuzhatnák és megsemmisíthetnék.

*

Az öreg ur életének eddigi lefolyásáról, multjáról, viselt dolgairól, fájdalom, csak röviden számolhatunk be.

Terünk, mely rendelkezésünkre áll, csak annyit enged meg, hogy vázlatát adjuk annak az érdekes és eseményekben annyira gazdag életnek, melyre még, úgy hisszük, hosszú és szép idők várnak. Idősb Dániel Pál Aradon született 1822. év szeptember 13-án. Tanulmányait is Aradon kezdte meg, s a nagyváradi jogakadémián fejezte be, a mikor is megyei szolgálatba lépett. 1842-ben Torontálvármegye aljegyzőjévé választott, majd 1846-ban a vármegye első aljegyzőjévé lett, s állását felebbvalóinak és a közönségnek teljes megelégedésére, szorgalommal, szakértelemmel, s ügyességgel

aranyat gyűjt és habár még körülbelül 20 millió font aranyra van szükség, Európa mégis meg lehet róla győződve, hogy ezt az összeget csak fokozatosan fogja beszerezni és hogy minden szükséges intézkedést meg fog tenni a végből, hogy minden ebből keletkező veszélyt elhárítson, úgy hogy Ausztria-Magyarország pénzügyi helyzetének eme megszilárdulása más államoknak nem fog semminemű zavart sem okozni.

Bizottságok az új képviselőházban.

Ezuttal is a ház megalakulása után azonnal fognak megválasztatni a képviselőház bizottságai, melyek igen érdekes képet fognak mutatni. Mert igen sokan nem választottak meg újra képviselőnek, kik azelőtt a bizottságokban tevékeny részt vettek. Feltevé, hogy az előbbi tagok, kik újra lettek képviselők, újra megválasztatnak bizottsági tagokul, ujonnan lesz választandó: A függő államadóságokat ellenőrző bizottságba 1 új tag, a gazdasági bizottságba 2, az igazoló állandó bizottságba 4, az igazságügyi bizottságba 5, a kérvényi bizottságba 8, a könyvtári bizottságba 2, a közgazdasági bizottságba 8, a közigazgatási bizottságba 8, a közlekedésügyi bizottságba 9, a csak 17 tagból álló közoktatásügyi bizottságba 9, a mentelmi bizottságba 4, a összeférhetlenségi bizottságba 4, a pénzügyi bizottságba 6, véderő bizottságba 3, a vízügyi bizottságba 5, a zárszámadás vizsgáló bizottságba 5, az országgyűlési képviselőválasztások feletti bíráskodásról szóló javaslat tárgyalására kiküldött bizottságba 7. Ezen hiányzó tagok egyformán oszlanak meg a ház egyes pártjai között. Azon képviselők közül, kik az utolsó ülészakban a delegáció tagjai voltak, csak 7 nem választott meg képviselőnek.

A hűség bírása.

Mikor a minap a szülővárosomból a nagyvilágba vezető vicinális vasut második osztályu cupéjába léptem, egy igen elegáns hölgyet pillantottam meg, ki illedelmes köszöntésemet néma fejbőlintással viszonozta. Leültem vele szembe, de úgy látszik egyikünknek sem volt mondanivalója, mert néhány perc múlva mindketten elszundikáltunk. Ez annyival értetőbb, mert az illető városból a reggeli vonat már hajnalban indul. Megmondom egész őszintén, hogy nem láttam fiatal-e vagy öreg, szép-e vagy csunya, az utitársnóm. Mikor felébredtem, addigra a nap is már kislitott, akkor láttam, hogy az én vis-á-vis — m tulajdonképpen igen esinos. Megkérdeztem szabad-e rá-

gyujtanom, miből aztán igen élénk társalgás fejlődött
Miről beszélhet egy fiatal ember és egy fiatal nő? Szerelmem, házasság, hűség, és ezeknek az ellenkezői lesznek azon témák mikről a 30 éven aluliak mindig beszélni fognak, bármennyit is változzék a világ
Ő elmondta az első szerelem büvös-bájos történetét, én is elmondottam a magamét, ámbar nem emlékszem biztosan épen ez elsőét mondtam-e el. S hangsúlyozta hogy ő még most is hű ahhoz, ki neki először beszélt szerelemről, ki először érintette ajkait.
— Higyje meg Uram, csak egy nő tudja megtartani a hűséget. A férfi mint csapodár, mint hűtelen.
Mintha már hallottam volna valahol ezt az axiómát. De azért nem mondtam ellent. Rég lemondtam én arról hogy asszonyokat kapacitáljak. Erőszakkal, kérelemmel lehet asszonyokra hatni, logikával soha. Csak annyit mondtam:
— Nagysád tapasztalásból beszél?
— Igen is abból. Elmondanék én önnek oly dolgokat, hogy azt hinné egy francia regényben olvassa. De elvégre is csak egy vége volna valamennyi történetnek. Mind ott kezdődik, hogy a férfi elvesz egy ártatlan, romlatlan fiatal leányt, ki azt hiszi hogy csak őt szereti imádója és testtel lélekkel neki szenteli magát. A fiatal asszony boldog, mert férje reggel megcsókolja ha felkel és ismét megcsókolja ha este lefekszik. Hogy néha egész nap nem látja, azt hajlandó hivatalos elfoglaltságának, üzleti teendőinek vagy mint férje mondani szokta „a létért való küzdelemnek“ betudni.
— De hát a férj csak nem ülhet egész nap neje mellett. Vágtam én szerényen közbe.
— Azt nem. De értesítheti feleségét minden lépésről, megmondhat neki minden gondolatot — ha igazán szereti. De én jól tudom hogy addig míg a szerető hitves otthon arról álmodik: mily boldogság lesz ha férje a nap fáradalmai után haza tér pihenni az ő keblére, — addig az a hűszeretett ur más nő karjai között enyeleg és neveti azt ki otthon hisz az ő szerelmében és hűségében. És az történik fényes nappal, mikor senki sem hiszi, senki sem meri gondolni.
— Ez az itélet talán mégis túlszigoru.
— Dehogy is szigoru. Sokkal rosszabbak a férfiak mint Ön azt gondolja. Ismertem egy ügyvédet, olyan szép volt a felesége hogy megbámulta, benszülött és idegen, és mégis megcsalta. Tudok egy orvost, gyönyörű egy asszony a neje. Megcsalta. Tudom biztosan hogy megcsalta. Egy kereskedőt is ismertem, kinek a felesége legfessőbb asszonyok közé tartozott, mégis mások után járt az ura. Istenem mennyi példát tudnék még felhozni.
— Csak tessék. Mondám én kéré hangon.
— Nem szeretem az indiszkrecciót, felelé röviden. Ez a felelet szegret ütött a fejembe. Előkelő nő lehet az én utitársnóm. Hy nemesen csak egy előkelő nő gondolkozhatik. Hibát követtem el, hogy eddig

nem mutattam be magamat. Felkeltem, meghajtottam magamat és elmondtam a nevemet.
— Nagyon örvendek. Én Madarassy Jozefin vagyok Fördös leány B.—en.—
Nem kérdeztem többet. De elhíszem, hogy igazat beszélt.
rrr.

HIREK.

— **Személyi hir.** Rónay Jenő főispán, holnap reggel hivatalos ügyekben, Budapestre utazik.

— **Csekonics Endre gróf** torontái nagybirtokos, mint a vörös-kereszt-egylet ismert vezérférfia, előkelő részt fog venni a vörös-kereszt egyesületeknek Rómában április 21-én tartandó ötödik nemzetközi konferenciáján. A kérdéses konferencián, két kérdést fognak behatóan tárgyalni, a tárgyalást megelőző előadók demonstrálása után. A második kérdést Csekonics Endre gróf fogja előadni, ennek a tételnek az alapján: „Mután a katonaság gyakorlatainak a ezéjja, a háborus viszonyokat megközelítőleg föltüntetni, a vörös-kereszt-egyleteknek nem szabad ez alkalmat elszalasztani arra nézve, hogy azokban részt vegyenek az előképzés és megpróbálkozás érdekében, mert az a legjobb módja annak, hogy hatáskörük már a béke idején is szabályoztassék, és az eddigi háboruk alatt örökösen panaszolt surlódások kikerültessenek. A nemzetközi konferenciának — nézetünk szerint, — alig lehet hasznosabb föladata mint ama kérdés ezélszerű megoldása, hogy a hadsereg békegyakorlataiban mi módon vegyenek részt az egyletek, és vajjon csupán egyleti delegátusok, vagy pedig kisebb egészségügyi csapatok által?“

— **A színházi estély.** mely ma este lesz a Mária Valéria-alap javára, 8 órakor veszi kezdetét, és előreláthatólag nagy közönséget vonz a színházba.

— **Panesova-versecki vasut.** Mint a „D. T. B.“-ban olvassuk, a versecki törvényhatósági bizottság által kiküldött bizottság a mult héten tárgyalta e fentjelzett vasut ügyét. Elhatározottat, hogy 35,000 frtnyi törzsrészevényeket jegyeznek, de csak azon esetre, ha a csatlakozás a versecki állomásnál eszközöltetik.

töltötte be. 1847-ben oltár elé lépett, s örök hűséget esküdött Gyertyánffy Emmának, a kivel boldog családi életének vetette meg alapját.

Az 1848. év viharos eseményei megzavarták az ő esendes nyugodalmát is, a mennyiben mindjárt a küzdelmes napok kezdetén, a mikor a lázongó dolácziai és offszencziak Dadányi Pál bánlaki szolgabírárt elkergették, a vármegye őt küldte Bánlakra, hogy a rendet helyreállítsa, s a felzigatott kedélyeket lecsillapítsa, a mi erélyességének és ügyességének sikerült is.

Még ugyan ez évben a zichyfalvi kerület választóinak bizalma feléje fordult, s megkínálták őt a képviselőséggel. Az öreg ur, — akkor még persze délczeg tüzes fiatal ember, — elfogadta a reá nézve megtisztelő ajánlatot, s azóta szakadatlanul ő volt képviselője a zichyfalvi kerületnek.

A képviselőházban, különösen a hetvenes években és a nyelczvanas évek kezdetén rendkívül nagy tevékenységet fejtett ki. Az 1872. évi XXII. törvényczikket, a telepítésekről ő dolgozta ki, s a javaslatot a tárgyalás alkalmával ő védte a tisztelt Házban.

Ezenkívül tevékeny és munkás részt vett az országos és megyei közügyekben s

különösen a gazdasági élet fellendítése és a gazdasági viszonyok javítása körül nagy érdemeket szerzett, főleg e vármegyében, a melyhez természetesen mindig a legmelegebb szeretettel vonzódott.

*

A szabadságharcz lezajlása után egyike volt azoknak a szerencsésekeknek, a kik az üldöző hatóságok figyelmét elkerülték, bár, mint volt képviselő eilen, ő ellene is ki volt adva az elfogatási parancs.

A szimatoló fogdmegek azonban csodálattosképen megfélekedtek róla, jóllehet ott sétáltak el mellette mindennap.

Az öreg ur nem is igen sokat törődött a dologgal. Eljárogatott rendes kávéházába, s teljes lelki nyugalommal kártyázgatott barátaival: Csáky Kálmán gróffal és Pázmándy-val, Pázmándy Dénes atyjával.

A veszély azonban egyszerre onnan kerekedett, a honnan legkevésbé várták.

A torontái birtokosok közül ugyanis valaki nagyon szívére vette a vármegye elzart képviselőinek sorsát, s lépéseket tett a rendőrségnél, hogy kiszabaduljanak.

A rendőr főnök persze kaczagott a dologon, s így szólt:
— De hova gondol, uram? . . . Hogy

képzeli, hogy képviselőiket szabadon eresztük? . . .

— Hát csak úgy, — felelte a tulbuzgó szabadító, a ki ebben a pillanatban valószínűleg nem gondolta meg, mit mond, — hogy éppen úgy szabadon járhatnának, mint a hogy szabadon jár például — Dániel Pali! . . .

A rendőr főnök az orrát fintorgatta.
— Ugy? . . Szabadon jár? . . A Dániel Pali? . . No majd lesz rá gondom! . . .
És az öreg urat másnap a kártya mellől vitték a dutyiba, éppen akkor, mikor terepassz belára vette fel! . . .

*

A haza bölese, Deák Ferencz, rendkívül kedvelte Dánielt.

Budapesten, a városligetben gyakran sétálgattak együtt, s mikor ilyenkor elfáradtak, együtt ültek le egy padra, s elbeszélgettek.

Dániel Pálnak mindig Deák baloldalán kellett ülnie. Ez a hely fenn volt számára tartva. Ha bárki ült is a városligeti, történelmi nevezetességű padon Deák mellett, a mikor Dániel jött, fel kellett kelnie, s átengednie a helyét.

Szokás volt ez, mely az idők folyamán törvénynyé vált!

— **A torontálmezei jegyzői tanfolyam** az idén is abban a pártolásban részesül, melyet ezen uttoró intézmény valóban meg is érdemel. Az előadásokat, melyek a helybeli községi iskolában tartatnak, az idén 18 növendék látogatja. Az előadók közé a legújabb időben városunk derék fiatal ügyvédje Végh Lajos dr. lépett, ki telekkönyvi rendtartást, magyar közjogot és a magyar büntető törvények általános részét adja elő. Végh dr. ur a szokásos tiszteletdíjról a jegyzői tanfolyam-alap javára lemondott.

— **A nagy titok.** Egy állandó, nyilvános titok beszéltet magáról régóta Nagybeeskeren. Mindenki tudja, hogy létezik, de senki sem látott belőle még semmit. Naponta száz és száz ember megy el mellette a legnagyobb kíváncsisággal, de egyet soha magában és kielégítetlenül megy odább. Szép asszonyok, ártatlan kis „bakkfisek” éppen úgy tudnak róla, mint a legblázirtabb fiatal urak, vagy a városnak éppen szokásban lévő legöregebb emberei.

Tegnap is nagy szó volt róla.

— Láttad? Voltál már bent?

— Nem lehetett! Nem eresztenek be senkit. — Nagy protekció kell hozzá!

— Hm. Hm. Gyanus dolgok történhetnek ott . . . . .

De azért mégis akadnak olyanok, a kik egész bizonyossággal beszélnek róla. Olyan formán mint az adomabeli halászok a tokhalról. A tok-hal ugyanis szép nagy volt és egy koresma ivójában egy üvegszekerény alá volt rejtve, mint nagy ritkaság. Minden nap akadt egy-egy halász, a ki elmesélte, hogy milyen nehezen fogta azt a halat. Mert ő fogta. Egyszer aztán valaki megbotlott a szekrényben, feldöntötte, és a nagy hal — összetört. Gipszből volt . . . . .

A nagybeeskeréki titokról is, mint említők, sokan tudnak nagy bizonyossággal beszélni. Vannak olyanok a kik látták közelről, és részleteket is tudnak:

— Láttam. Bent voltam!

— Ah, te szerencsés vagy! Nos?

— Már száznegyven méternyire vannak.

— Lehetetlen!

— Igen. És van már víz?

— Az még nincs . . . . .

Tudniillik még nincs víz a Ferencz-József-téren ásatás alatt lévő — ártézi kutban . . . . .

A nagy titokról azonban nem tanácsos a forgalomba kerülő híreket elhinni, mert lehetséges, hogy egy napon csakugyan jár . . . . .

. . . Az 1867-ik évben történt.

Dániel Pál egy estén kocsin vitte haza Deákot.

A mikor az Angol királynő elé értek, Deák kiszállt a kocsiból, s így szólt Dánielhez:

— Megállj csak! . . Adok neked borralvót, a miért hazahoztál! . .

És zsebébe nyulva, oda adta a bámuló Dánielnek 1867-iki nagy beszédének konceptusát, melyet az öreg ur a mai nap is nagy kegyelettel s hálával őriz.

*

Az utóbbi években az öreg ur kissé betegeskedett, s ennek következtében kevesebb részt vett a közélet mozgalmában.

Az asztma gyötörte, mely elől tavaly Nápolyba menekült, a hol egészsége annyira helyreállt, hogy az idén már minden veszély nélkül maradhatott közöttünk.

Most már újra foglalkozik kedvenc tárgyával, a gazdaságtannal, mi pedig óhajtjuk, hogy még sokáig is foglalkozzék vele ép erőben és egészségben.

valaki bent az ártézi kut fabódéjában, meglát mindent és kistül, hogy akik addig híreket tudtak az ártézi kut munkálatairól, nyertek mint azok a halászok, a kik esküdöztek, hogy ők látták elevenen a tok-halat, pedig — gipszből volt . . . . .

— **A esanádi klerusról.** Desseffy Sándor püspök Grosz Antal temes-gyarmathai segédlelkészt Német-Remetére plébános-helynöknek és Kollesar János német-esanádi segédlelkészt Német-Csanádra ideiglenes plébános-helynöknek nevezte ki; egyben Endres Jakab bogárosi segédlelkészt Temesvár-Józsefvárosba helyezte át.

— **Jelmézbál.** A márczius 1-én rendezendő jelmézbál tombola-bizottsági tagjai szíveskedjenek, holnap vasárnap délután 5 órakor tartandó értekezleten a bizottsági elnök Weisz Izidor ur lakásán megjelenni.

— **Bál — egy táncosnővel.** Hevesen a napokban tartotta a hevesi kaszinó rendezési bálját. A mulatságon megjelent egy, az az egy kisasszony és 7—8 férfi. Nagyon természetes az az egy kisasszony is elment 10 órakor. A bevétel 49 frt volt a felülfizetésekkel. Ugy látszik, a lefolyt korteskedések alatt beleuntak a jó hevesiek a jó mulatságokba, a mi nem volna olyan nagy baj, mint az, ha a két párt még most is farkasszemet néz egymással.

— **X — Melyik olesőbb?** Ezt kérdezi rendszeren a legtöbb ember, midőn valamit venni szándékozik. Ezt a kérdést teszi fel magának igen sok gazda is a vetés idejének közeledtével, mielőtt a szükséges magot megrendeli. Lapunk nagyszámu gazdasági iránt való figyelemből szívesen szolgálunk e kérdésre felelettel, mely csak úgy szólhat, hogy a legolesőbb az a mi legjobb, mert minél jobb a mag, annál jobb termést ad. Aki tehát olesón akar venni, az olyan céghez forduljon, a mely a legjobb árut szállítja. Ilyen cégnek ismerjük Mauthner Odön magkereskedőt Budapesten, akinek nevét különben az ország határain túl is jól ismerik s akinek üzlete éppen feltétlen megbízhatóságán fogva minden irányban oly nagy mértékben kiterjedt, hogy méltán sorolhatjuk az ó- és újvilág legelsőrangú magkereskedéseivel egy osztályba. Magvainak feltétlen megbízhatóságáról magunk is többször meggyőződve, szívesen ajánljuk a tavaszi vetés közeledtével a termelő közönség figyelmébe.

— **X — Megbízható gyógyszerelés.** Zavart emésztéssel el látott egyének, kik étvágyhiányban, felfúvódásban, gyomorgöröskben és rendetlen székelésben szenvednek, a „Moll-féle seidlitzpor” használatával rövid idő múlva visszanyerik egészségüket. Egy doboz ára 1 forint. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész s cs. és kir. udv. szállító által, Bécs, I., Tuchlauben 9. Vidéki gyógyszerárakban határozottan Moll-féle készítmény kérésre az ő gyári jelvényével és aláírásával. 5

A dupla ebéd.

A nagy hadgyakorlatok kiválóan jól sikerültek. A mozdulatokat szabályszerűen hajtották végre, hiba nem esett és az ellenség pontosan megverette magát.

A nagy elvonulásnál, mely a gyakorlatot befejezte, a megye összes kitünőségei jelen voltak. Az emelvényeken mozdulni sem lehetett, a gyönyörű idő megengedte a hölgyeknek, hogy öltözékeiket teljes pompában mutogathassák. Nagy tetszészaj közt végződött a katonai látvány és a közönség szétoszlott minden irányba.

A tisztek, persze azok, kiknek nem kellett kísérniök a csapatokat a szállásokra, a hölgyekhez siettek, hogy bemutassák hódolatukat.

A prefektus, ki éppen az adóbeszedővel csevegett, hirtelen faképnél hagyta ezt, és Verdélín ezredeshez sietett, ki arra haladt.

— Jó napot, ezredes ur! Nagyon örülök, hogy kezet szoríthatok önnel.

— Ah, Duczlozay! Hogy van? Hogy érzi magát kedves neje?

— Köszönöm, jól. Pompás idő kedvezett a szemlének, ezredes ur.

— Pokoli nap! . . . .

— Óhó! ne gáncoskodjék. Alkalmat nyuj-

tott az ön vérteseinek, hogy csodálatosan tündököljenek és ragyogjanak. Ezrede nagy-szerű volt.

— Hm! teszi. De én is bókolhatok önnel, prefektus ur. Pompás lakosság!

— Nagyon kegyes! Igen, derék nép . . . Itt marad kissé városunkban, ezredes ur?

— Sajnos, lehetetlen . . . Holnap reggel Párisba kell mennem. Várnak a hadi iskolában.

— Szívvel sajnálom. Talán megörvendeztet azzal, hogy ma nálunk ebédel a prefekturán?

— Ezer köszönet, kedves Duczlozay, de tartok tőle, hogy zavart csinállok . . .

— Epen nem, ezredes ur. Nőmnek és nekem nagy örömet okoz.

— Felette szeretetreméltó; de nem lehet. Nem vagyok szalonképes. Aztán a régi egyenruha . . . esupa por . . . füst . . .

— De kérem, en famille vagyunk. Ne czeremoniázzunk! Egyedül vagyunk. Szedje kissé rendbe magát, aztán jöjjön . . . Bizton számíthatok önre.

— Ha megengedi . . . viszontlátásra!

* * *

Mikor elhagyta Verdélín ezredes, az a balsors érte a prefektust, hogy elfogta az adófelügyelő, ki negyedórán át tartotta szóval. Azután a városi tanács elnökével találkozott, ki kétes értékű helyi kérdésekről beszélt vele, majd a polgármester csatlakozott hozzá és felette érdektelen és hosszadalmas esetet mondott el a községi statisztikából. A polgármester után a polgári törvényszék elnöke fogta el a prefektust és elmondott neki egy élezet, melyet az nap fabrikált, végül a gimnázium igazgatójának kezei közé jutott a boldogtalan, mig sikerült neki a prefekturára jutni.

Hét óra volt, mire haza érkezett. Az asztal terítve és a prefektusné már türelmetlenül várta.

— Emil, kiált feléje, a mint meglátja, majd meghalok az éhségtől. Menjünk már ebédelni!

— Azonnal drágám. Csak átöltözködöm, aztán rendelkezésemre állok.

A prefektus ur és neje vidáman és kitünő étvágygyal megebédeltek. Ebéd után a dohányzó szobába vonultak vissza. Duczlozay ur havanna szivarra gyújtott, ő nagysága pedig tarka pamutot vett elő a szép himzéshez.

Nyolcz órakor csengettek az ajtón.

— Ah, kiált fel a prefektusné, látogatás! Az inas belép.

— Prefektus ur, egy ur várakozik a szalonban.

— Kicsoda? Mit kíván?

— Nem tudom. Felső kabátban jött és szépen kipödrött bajusza van. Olyan, mintha tiszt volna.

— Szapriszti! kiált a prefektus és elsápad, szép dolgot műveltem.

— Mi történt?

— Ah! a szemlén találkoztam Verdélín ezredessel és meghívtam ebédre. Megfelekeztem róla. De az ördögbe is, miért jön ily későn! Este nyolcz órakor nem szokás vendégnek ebédre menni.

— Párisban nem ebédelnek korábban.

— Mit tegyünk?

— Fogadnunk kell. Itt nincs mit tenni, Jean, mondja meg a szakácsnak, jöjjön fel. Néhány percz múlva feljött a szakács, kezében tartva sikkáját.

— Ferencz, mondja Duczlozay asszony, azonnal ebédet kell készítenie.

— Parancsára, asszonyom.

— Nagyon gondos, jó ebédet.

— Parancsára prefektus ur.

— Három személyre, Ferencz.

— Parancsára, asszonyom.

— És gyorsan, Ferencz.

— Parancsára, prefektus ur.

* * *

A prefektus és neje a terembe léptek. Verdélín ezredes nagyon izgatottnak látszott és lihegve kelt föl székéről.

— Asszonyom, ezer bocsánat, hogy ily későn jövök; önnek is, kedves Duczlozay, meg kell bocsátania, de . . .

— Kedves ezredes, veti közbe gyorsan a prefektusné, nem tesz semmit... Hiszen nem vagyunk vidékiek; csak nyolcz az óra...

— Asszonyom, nagy zavarban vagyok, de...

— Ej, kedves ezredes, mondja a prefektus, tudjuk mi, hogy Párisban csak nyolcz órákor ebédelnek.

— Kérem, kedves Duczlozay, engedje meg, hogy...

— Igen, igen; férjem határozottan megmondta, hogy az ebédnek pontban nyolcz órára készen kell lenni-e. Igaz-e, Emil?

— Természetes; és meg vagyok róla győződve, hogy még eltart egy negyed óráig, míg hozzátartunk.

— Nos, várjunk egy negyed óráig, szólt az ezredes mosolyogva.

Élénk társalgás kezdődött. Duczlozay ur szellemes, a madame szeretetreméltó, az ezredes udvarias volt. Pontban fél kilencz órákor lépett be az inas, jelentve, hogy tálatva van.

Az ebéd megkezdődött; esendben, hallgatag, mint minden jó társaságbeli ebéd. Csak a kanalak halk csörömpölése hallatszott, a mint oda értek az izletes, illatos levestel telt tányérokhoz. A szakács valódi csodát művelt. Fél óra alatt kitünő ebédet készített el, és az ezredes, ki első rangú inyencz volt, bizonyára derekasan megdicséri, ha erőt nem vesz rajta, — valami félénkség, szorongás, vagy lehangoltság.

— Kedves ezredes, még egy kis pizstráng?

— Nem... nem, igazán, kedves prefektus, nem bírok többet... Már is sokat ettem.

— Ej, ej, hamis ezredese. Ezeket a hónapos retkeket meg sem kóstolta. Ugyan, ne kérésse magát annyira.

— Nagyságos asszonyom, csakhogy engedelmeskedjem, de önnek segitenie kell...

— Igen, igen... együtt tartok...

— De ön, kedves Duczlozay, semmit sem eszik? Egyék ebből a kitünő pizstrángból. Az nem árthat meg.

A szegény Duczlozay annyit nyelt le, a mennyit tudott.

Az ebéd baj nélkül mult el, de egy megfoghatlan zavar nyomása alatt.

Az ezredesnek minden fogásból kétszer kellett ennie, hiába remélte, hogy a libapástétomra intézett első roham után takaródót fujhat; újabb rohamra került a sor, bár a pástétom aranyos színben fénylő kérégen már jelentékeny hasadás tört. Mintha kitalálta volna vendéglátói különös helyzetét, álnokul folyvást evésre biztatta őket.

A kávé után néhány perczel az ezredes láthatólag zavart kifejezéssel elbucszott; minden vér a fejébe szállit; a nap fáradalmait hozta föl mentségül.

Alig távozott, a prefektus és neje karoszkékbe döltek és mindketten dult vonásokkal, hörgő hangon kértek kamilla-teát.

Az ezredes pedig lassu léptekkel ment a szálló felé és ezt dörmögte:

— Átkozott história!

*

Néhány nappal utóbb a prefektus üzleti dolgokban Párisba utazott. A megérkezést követő napon Verdélin ezredessel találkozott a boulevardon.

— Jó napot, kedves ezredes, kiáltja felé már messziről. Hogy van, a mióta utolszor láttuk?

— Rosszul, kedves Duczlozay! Beteg vagyok. Most már elmondhatom. Ön akkor ebédre hívott meg... Elfeledkeztem róla... Megebédeltem a szállóban... Nyolcz órákor jutott eszembe... Önhöz siettem, hogy kimentsem magamat... Azt hittem, már tul vannak az ebéden, de hát megvártak... Szóhoz sem hagytak jutni... Mit tehettem volna?... Két nagy ebéd egymás után... Megért engem... Ah, nehéz földadat volt...

— Rettenetes, hát ön is... ön is kétszer ebédelt!... No, mi is, már csak bevallom...

— Ejnye, ejnye, legyen hát ma az én vendégem, ha ugyan még nem ebédelt. (Francziából).

Táviratok.

Szapáry gróf bécsi utja.

Bécs, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Szapáry Gyula gróf miniszterelnök, tegnap délelben még Rothschilddal, majd Kálnoky gróf külügyminiszterrel tanácskozott. Kálnokyval a délkeleti szomszéd tartományok kereskedelmi, vámpolitikai és állategészségügyi viszonyairól. Este visszautazott Budapestre és ma elnököl a ministertanácsban.

Allampénztári bevételek.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Ma megjelent a mult év utolsó negyedében, a magyar koronához tartozó állampénztárnál előfordult brutto bevételekről szóló mérleg, mely **2,597,445 forint 23 krajczárral kedvezőbb**, mint az 1890-ik év hasonló negyede.

Katicis lemondása.

Belgrád, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Katicis a szkupstina elnök ma lemondott.

A trónbeszéd.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál“ ered. táv.) Beavatott politikai körökben tudni vélik, hogy a trónbeszéd hangsúlyozni fogja azon óhajást, hogy a képviselőház a reformjavaslatokat méltóságosan, higgadtan tárgyalja. A trónbeszéd különben a helyzetről általában szól, és a külállamokhoz való viszonyokról is megemlékezik. A valuta-reformról hangsúlyozni fogja a pénz biztosított stabilitásának fontosságát.

Baross kitüntetése.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A „Budapesti Közlöny“ ma hozza a Baross Gábor közlekedési miniszter kitüntetésére vonatkozó legfelsőbb kéziratot. Baross miniszter, mint jelezve volt, a Lipót-rend nagykeresztjét kapta.

Zichy gróf ministeri jelöltsége.

Budapest, február 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A „Bud. Corr.“ mindazon híreket, melyek Zichy Józsefről azt állították, hogy politikai dolgokról beszélt Ó Felségével, megczáfolja. Rendes sorrendben és rövid kihallgatáson volt. Minden egyéb czélzatos találgatás.

Thurn-Taxis herceg temetése.

Baltavár, február 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Thurn-Taxis Egon herceg temetése tegnap ment végbe, midőn a holttestet végleges nyugalomra helyezték a családi sírboltban. A szertartást Stegmüller apát-kanonok végezte fényes segédlettel.

Wekerle diszpolgár.

Nagybánya, február 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A legközelebbi városi közgyűlésen Wekerlet diszpolgárrá választják.

Pótválasztások.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Szalontán Vajay István, Pécsváradon Simonffay, mindketten függetlenségiiek, választották meg orsz. képviselőkké.

A walesi herceg lemondása.

London, febr. 13-án. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Nagy föltűnést kelt az a hír, hogy a walesi herceg kijelentette volna, hogy teljesen visszavonul a politikai életből, és lemond a trónhoz való jogigényeiről is.

Egy kuriai bíró halála.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Nádaskay Márk kuriai bíró, tegnap reggel elhunyt. (Nádaskay Márk 1837-ben született Gotilob községben, és 1890-ben lett kuriai bíró. Halálát hosszabb betegeskedés előzte meg. A szerk.)

Lemondott ministeri tanácsos.

Budapest, február 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Bonecz Ferencz ismert ministeri tanácsos, 41 ik szolgálati évét betöltvén, nyugdíjazását kérte.

Ellenzéki röpirat.

Budapest, febr. 13-án (A „Torontál“ eredeti távirata.) Itt ma egy „A helyzet és a Szapáry-kormány“ cím alatt, félig-meddig a nyilvánosság kizárásával egy röpirat jelent meg, mely szokatlan zajtalanságot és figyelmetlenséget keltett. Az egész röpirat nem egyéb mint az ellenzéki vezérek második föltálatása, ügyetlen összetákolása. Egyszóval az a nézet a röpiratról, hogy az egy rossz szín-darab.

Eltűnt főhadnagy.

Budapest, február 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Kardos László 68 ik ezredbeli főhadnagy Budapesten, hosszabb szabadsága letelvén, eltűnt és máig sem jelentkezett. Kardos főhadnagyot most körözik. Eltűnése óriási föltűnést kelt.

Milán végleges lemondása.

Belgrád, február 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Megbízható forrásból jelentik, hogy a kormány a szkupstina legközelebbi ülésén Milán exkirály egy saját kezével irt levelét fogja bemutatni, melyben feltétlenül lemond a királyi házhoz való tagságáról, lemond szerb állampolgársági jogáról és kötelezi magát, hogy soha szerb földre nem lép. Összes Szerbiában levő birtokait Sándor királyra hagyja. E birtokokat a Wolga Kama-bank 2 millió frankos jelzálogkölcsona terheli. Így tehát ezzel a szerb királyi pár ügye végleg meg van oldva és lekerül a napi-rendről.

Leégett szeszgyár.

Temesvár, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Itt ma a Schlichting-féle szeszgyár tegnap este leégett. A gyárban fölhalmozva volt óriási szesz készletet mind a Begába eresztették, mert csak úgy menthették meg az istálokat, a több ezer marhával együtt. A kár meghaladja a százezer forintot.

A szerb kabinet rekonstrukciója.

Belgrád, február 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ujabb jelentések szerint nem lesz ugyan kabinetváltás, de a kabinet rekonstrukciója négy nap alatt okvetetlen megtörténik. Ot ministeri tárcza fog betöltetni, mivel a hadügyi, külügyi és igazságügyi ministerek felmentetnek, a kereskedelmi és pénzügyi tárczák pedig hónapok óta betöltetlenek. Ma éjjeli gyűlésen döntenek Katics szkupstina elnök magatartása fölött. A ma megkezdődött budgetvitánál óriási vitát várnak. Külügyminister-jelölt Gyája. Tausanovics beléptetést a kabinetbe az egész radikális párt követeli.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözséről.

(A „Torontál” eredeti tudósítása.)

Budapest, febr. 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Buzát meglehetősen mennyiségben kínáltak a nélkül, hogy erősebb vételkedv mutatkozott volna. Forgalom 1000 métermázsára rugott; különben az árak általában változatlanul jegyeznek. A héten 22,186 mmázsa buza érkezett, mely mennyiségből 7786 mmázsa továbbított.

Határidő-üzlet:

Buza tavaszra 10.30—32.

Buza őszre 9.25—27.

Tengeri máj.—jun. 5.48—50.

Zab tavaszra 6.08—10.

Repeze őszre 13.25—35.

Vegyes közlemények.

Sertés-kereskedelmi csarnok.

— Budapest-Kőbányán. —

Kőbánya, február 12. A) Hízott sertés-árak: I. Magy. elsőrendű: 1. Öreg nehéz (páronkint 400 klgrammon felüli súlyban) 44—45¹/₂ kr. — 2. Öreg közép (páronkint 300—400 klgr. súlyban) 43—44¹/₂ kr. — 3. Fialat nehéz (páronkint 320 klgron felüli súlyban) 48—48¹/₂ kr. 4. Fialat közép (páronkint 251—320 klgr. súlyban) 46—47 kr. 5. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő súlyban) 45—46 kr. II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronkint 280 klgron felüli súlyban) 44—45 kr. 7. Közép (páronkint 220—280 klgr. súlyban) 43—44 kr. 8. Könnyű (páronkint 220 kilogrammig terjedő súlyban) 43—45 kr. III. Romániai: 9. Nehéz (páronkint 320 klgron felüli súlyban) — kr. 10. Közép (páronkint 250—320 klgr. súlyban) — kr. 11. Könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő súlyban) — kr. IV. Romániai eredeti (Stachl): 12. Nehéz (páronkint 240 klgron felüli súlyban) — kr. 13. Könnyű (páronkint 240 klgrig terjedő súlyban) — kr. V. Szerbiai: 14. Nehéz (páronkint 260 klgron felüli súlyban) 44—45 kr. 15. Közép (páronkint 220—260 klgr. súlyban) 43¹/₂—44¹/₂ kr. 16. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő súlyban) 43—43¹/₂ kr.

A filloxera által pusztított szőlőterületekre biztosított kedvezmény. A m. kir. pénzügyminiszter a filloxera vastatrix rovar által pusztított szőlőterületekre biztosított kedvezmények bejelentésére az 1891. évi I. t.-cz. végrehajtása iránt kiadott utasítás 44. §-ában megállapított határidők meghosszabbítása tárgyában valamennyi kir. pénzügyigazgatósághoz (a fővárosi kivételével) és a fővárosi kir. adófelügyelőkhöz következő körrendeletet bocsátotta ki: „A szőlőterületeknek adandó újabb állami kedvezményekről szóló 1891. évi I. tezikben a szőlődézmaváltság-tartozások részben vagy egészben való elengedésére biztosított igényt a váltságkötelezetek nagy száma, az idézett törvény végrehajtása iránt 1891. évi június hó 14-én 1533. szám alatt kiadott utasítás 24. §-ában meghatározott határidőben bejelenteni az illető pénzügyi hatóságok jelentései szerint elmulasztotta. Hogy

az érdekelt birtokos közönség a törvényben részére biztosított kedvezményeket mennél kiterjedtebb mérvben vehesse igénybe, az említett utasítás 24. §-ának 2. és 4. pontjában meghatározott záros határidőket 1892. évi augusztus hó 1-éig ezzel meghosszabbítom akként, hogy minden szőlőbirtokos, a ki a filloxera vastatrix rovar által pusztított szőlőbirtokára az 1885—1891. években az 1883. évi XLIV. t.-czik 49. és 50. §§-ai alapján (Utasítás 21. §. b) pontja) részleges adóelengedésben, vagy az 1883. évi XVII. t.-czik 8. §-a alapján (Utasítás 21. §. d) pontja) a filloxera pusztítása következtében parlagon hagyott szőlőbirtoka után az 1883—1891. években ideiglenes adómentesség kedvezményében részesült, illetőleg az adókedvezményre vonatkozó igényét törvényes időben bejelentette: A szőlődézmaváltság tartozásának aránylagos leírására irányuló igényét 1892. évi augusztus hó 1-éig a község előjáróságánál, illetőleg az illetékes kir. pénzügyigazgatóságnál bejelentheti. A bejelentések alaki szerkezetét illetőleg kijelentem, miszerint több károsult birtokosnak ugyanazon adóközség határában fekvő szőlőbirtokára vonatkozólag egy beadványba foglalt s a károsult birtokosok két képviselője által aláírt bejelentés mindenkor elfogadandó s a károsult birtokosok arra, hogy igényüket külön-külön beadványban jelentésük be, nem kötelezhetők. Kötelességévé teszem az igazgatóságnak, miszerint jelen rendeletemről azon községek előjáróságait, a mely községekben szőlődézsma-váltság-tartozások állanak fenn, késedelem nélkül értesítse. — Kelt Budapesten, 1892. évi febr. hó 3-án Wekerle s. k.”

Nyilttér.

Egész selyem, mintázott Foulardokat méterenként 85 krtól egész 4 frt 65 krig (mintegy 450 különböző árnyalatban) megrendelt egyes öltönyökre, vagy egész végekben is szállítva, postabér- és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zúrichben.** Minták postafordulóval küldetnek. Svájczba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. 6

T. előfizetőinknek! Több oldalról vett felszólításra van szerencsénk tudatni, hogy a Torontálvármegye hivatalos hirdetéseit tartalmazó mellékletünket kívánatra hajlandók vagyunk előfizetőinknek évenkénti 8 frtért vagyis a „Torontál” cz. napilappal együtt évenkénti 20 frtért szállítani. Ezen kedvezményben csak azért részesíthetjük előfizetőinket, mivel az említett melléklet fennállása a községek előfizetése által (évenként 30 frt) már biztosítva van.

A Torontál előfizetési ára:

- Egy egész évre 12 frt.
- Félévre 6 frt.
- Negyedévre 3 frt.
- Egy hónapra 1 frt.
- Egyes szám 4 kr.

Szerkesztői üzenetek.

— L. Ida. (Vinga.) Sziveskedjék valamit beküldeni. Addig nem ítéltünk.

VASUTÜGYEK.

Meneirend a Nagykikinda—nbecskerek vasútvonalon.
Érvényes 1891 okt. 1-től.

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6.⁰⁰—5.⁵⁹) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Nagy-Kikinda—Nagy-Becserek.		3011	3001
		v. v. sz. v.	I. II. III. o.
Budapest ind.		7. ⁰⁰	7. ⁴⁵
Temesvár		9. ³⁰	11. ³⁰
Nagy-Kikinda		3. ³⁰	3. ³⁰
Karlova		4. ³⁴	4. ¹¹
Beodra		4. ⁵²	4. ²³
Török-Becse — Aracs		6. ⁰³	5. ⁰²
Kumán		6. ³³	5. ²²
Melenze		7. ⁰⁷	5. ⁴⁴
Ellemér		7. ³⁵	6. ⁰¹
Nagy-Becserek	érk.	7. ⁵⁹	6. ¹⁸

Nagy-Becserek—Nagy-Kikinda.		3002	3012
		sz. v. v.	sz. v. v.
		I. II. III. o.	I. II. III. o.
Nagy-Becserek	ind.	6. ³⁰	7. ¹⁰
Ellemér		6. ⁴⁸	7. ³⁵
Melenze		7. ¹¹	8. ⁰³
Kumán		7. ³⁷	8. ³⁰
Török-Becse — Aracs		7. ⁵²	9. ¹⁴
Beodra		8. ²⁷	9. ⁰⁰
Karlova		8. ³⁹	10. ²¹
Nagy-Kikinda	érk.	9. ²³	11. ¹²
Temesvár		—	4. ⁴⁰
Budapest		2. ⁰⁵	7. ²⁰
		8. ⁴⁰	—

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain

Nagy-Becserek—Versecz.		3101	3111
		sz. v. v. v.	sz. v. v. v.
		II. III. o.	II. III. o.
Nagy-Becserek	ind.	8. ¹⁵	—
Nagy-Becserek-Bégapart		8. ²²	3. ¹⁰
Lázárföld		8. ⁵⁰	3. ⁴³
*Pusztá-Kenderes 8. sz. órház		—	—
*Lajosmajor		—	—
Szárcsa		9. ¹⁶	4. ¹⁵
Szécsány	érk.	9. ²⁹	4. ³⁰
Párdány I. alul.		—	—
Szécsány	ind.	9. ³⁹	4. ¹⁴
Bóka		9. ⁵²	5. ⁰²
Kanak—Ó-Lécz		10. ⁰⁹	5. ²²
*Barárháza 6a. sz. órház		10. ¹⁷	5. ³⁴
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		10. ²⁶	5. ⁴⁶
Györgyháza		10. ³⁶	5. ⁵⁸
Zichyfalva		10. ⁴⁸	6. ¹⁵
Nagy-Margita		11. ⁰³	6. ³¹
*Loudon-Tanya		11. ¹⁰	6. ⁴⁰
Bethlen-Tanya		11. ²⁹	7. ⁰²
*Temes-Paulis		11. ³⁷	7. ¹²
Versecz-Rét		11. ⁴⁴	7. ²⁰
Versecz	érk.	11. ⁴⁸	7. ²⁴

Versecz—Nagy-Becserek.		3112	3102
		sz. v. v. v.	sz. v. v. v.
		II. III. o.	II. III. o.
Versecz	ind.	5. ¹²	2. ³⁵
Versecz-Rét		5. ¹⁷	2. ⁴²
*Temes-Paulis		5. ²⁴	2. ⁴⁹
Bethlen-Tanya		5. ³⁴	2. ⁵⁷
*Loudon-Tanya		5. ⁵⁵	3. ¹⁵
Nagy-Margita		6. ⁰⁴	3. ²³
Zichyfalva		6. ¹⁶	3. ³⁵
Györgyháza		6. ³¹	3. ⁴⁷
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		6. ⁵⁰	4. ⁰²
*Barárháza 6a. sz. órház		7. ⁰¹	4. ¹⁰
Kanak—Ó-Lécz		7. ¹³	4. ¹⁹
Bóka		7. ³²	4. ³⁵
Szécsány	érk.	7. ⁴⁶	4. ⁴⁶
Párdány I. alul.		—	—
Szécsány	ind.	8. ⁰¹	4. ⁵⁶
Szárcsa		8. ¹⁸	5. ¹⁰
*Lajosmajor		—	—
*Pusztá-Kenderes 8. sz. órház		—	—
Lázárföld		8. ⁵¹	5. ³⁷
Nagy-Becserek-Bégapart		9. ²²	6. ⁰⁴
Nagy-Becserek	érk.	—	6. ⁰⁸

Szécsány—Párdány.		3211	3218
		v. v. v. v.	v. v. v. v.
		II. III. o.	II. III. o.
Szécsány	ind.	5. ¹⁰	9. ⁴⁴
Módos		5. ⁶⁷	10. ¹⁴
*Fény		5. ⁴⁹	10. ²³
Párdány	érk.	6. ⁰¹	10. ³⁵

Párdány—Szécsány.		3212	3214
		v. v. v. v.	v. v. v. v.
		II. III. o.	II. III. o.
Párdány	ind.	6. ⁴⁹	3. ⁴⁹
*Fény		7. ⁰²	4. ⁰²
Módos		7. ¹⁷	4. ¹⁷
Szécsány	érk.	7. ⁴⁰	4. ⁴⁰

Felelős szerkesztő: **Dr. Brájler Lajos.**
Főmunkatárs: **Jurkovic Aladár.**

H i r d e t é s e k.

1784. sz. ki. 1892. (43—2.1)

Pályázati hirdetés.

Nagybecskerek rendezett tanácsu városnál 24 frt havi fizetéssel javadalmazott hivatalosolgai állásra ezenel pályázat nyitattik s felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy kérvényüket 1892. évi február hó 28. napjáig alolirotnál benyujtsák.

A hivataloszolganak egy nyári és egy téli öltöny is jár.

Megjegyzetetik, hogy kiszolgált közös hadseregbeli és honvéd altisztek elsőbbséggel bírnak a kinevezésnél.

Nagybecskerek, 1892 február 10.

Krsztics János, polgármester.

7. sz. 1892. (42—1.1)

Árverési hirdetés.

Alólirt bírósági végrehajtó az 1881: LX. tczikk 102. § a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a tekintetes nagybecskereki kir. törvényszék 1891. évi 9826. sz. végzése következtében Zsiros József ügyvéd által képviselt módosi takarékpénztár javára, Popovits Dusan kanaki lakos ellen 1500 frt és jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 351 forintra becsült széna, szalma, pelyva, eke, zab, buza, sertés, tehát és egy üszöböl álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a módosi kir. járásbíróságnak 742-1892. számú végzése folytán 1500 frt tőkekövetelés, ennek 1890. évi július hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 34 frt 95 krban bírólalag már megállapított költségek erejéig Kanak községhezánál leendő eszközésére 1892 február 19. napjának, délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tcz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Módoson, 1892 február 8-án.
Kiss Olivér Sándor, kir. járásbírósági végrehajtó.

Csuz, köszvény, tagszaggatas, fejtájas, esipőfájdalom, hátfájdalom stb. ellen legjobb bedörzsölés a Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller.

Több mint 20 év óta a legtöbb családban ismeretes mint fájdalom-nyihító szer és majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 és 70 krért. Minthogy utánzások léteznek, ennél fogva mindig határozottan:

„Horgony-Pain-Expeller“
kérendő. (12b—15.2)

Tisztán különösségen alapul.
Részvényesei nincsenek.

THE MUTUAL

NEW-YORKI ÉLETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG
(alapított 1843) (20—6.2)

a világ legnagyobb pénzintézete

és az életbiztosítás minden nemével foglalkozik.

Összes biztosítéki alap 1891 január 1-én:

— 367³/₄ millió forintnál több. —

Biztosítási állomány 1891 január 1-én:

— mintegy 1,595 millió forint. —

Fenállása óta a társaság a kötvénytulajdonosoknak

— 760 millió forintot —

meghaladó összegét fizetett ki, melyből mintegy

— 210 millió forint —

csupán nyereseményekre esik.

Díjtáblázatokkal és bővebb felvilágosításokkal
készségesen szolgál a

VEZÉRIGAZGATÓSÁG

(Magyarország és a szomszéd tartományok számára)
BUDAPEST, BÉCSI-UTCZA 5.

567. sz. b. v. 1891. (44—1.1)

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törvényzcikk 102. § a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a törökbecsei tekintetes kir. járásbíróság 3560. polg. 1891. számú végzése által a nagykikindai ker. első takarékpénztár mint végrehajtató javára, Vlaszkality Mihály és társai tarrasi lakosok ellen 200 forint tőke, ennek 1891. évi június hó 26. napjától számítandó 6% kamatai s eddig összesen 55 frt 42 kr. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólalag lefoglalt és 343 forintra becsült és Osztoity Rádánál lefoglalt 1 sárga csodór, 3 kocsi, gazdasági felszerelvények, széna, szalma, kukorica s 1 darab sertésből

álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 4202/91. p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Tarrason alperes lakásán vagy a községhezánál leendő eszközésére 1892. évi márczius hó 1. napjának, délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóság ezen árverésen az 1881. évi LX. törvényzcikk 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tczikk 108. § a ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Törökbecsén, 1892. évi február hó 9. napján.

Rankovits István, kir. bir. vhajtó.

Rendkívüli fontos találmány gyengeség ellen!

Férűaknak!

A cs. és kir. szab. Potentator-ral gyógyulhatnak férfiak rögtön, tartósan és utóbajok nélkül, még oly esetekben is, hol semmi sem használ: még több évi gyengült v. elvesztett erő is helyreállíthatik (külöleg észrevehetetlen, garantizott ártalmatlan, izgalom nélküli, kellemes gyógymód). Hires tanárok elismerő nyilatkozatai, legmegelőbb orvosi ajánlások és alaposan kigyógyultak ezernyi hálaíratai érdek nélkül tanácsolják a cs. és kir. szab. Potentator alkalmazását. Maradandó eredmény. A küldés és csomagolás díszletével. Tartalom és származás felismerhetlen. Dr. Altmann Károly, Wien, VII. Mariahilferstrasse Nr. 70. Felvilágosító rópiratok kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek. (35—23.2)

Tavaszi
gyógyítás

Nyári
gyógyítás

Őszi
gyógyítás

Téli
gyógyítás.

Legjobb
bedörzsölő

szer
köszvény

csúz
és minden

meghülesi
betegségek

ellen.

MOLL SEIDLITZ POR

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgörös, gyomorégés, nyálk, szérvadás, májbajok, vértelülés, aranyér és a legkülönbébb női betegségeknek. — Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt. — Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszerárjaiban. MOLL A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9. — Szétküldés naponta utánvét mellett. Két doboznál kevesebb nem küldetik. (11—3)

Elismerés MOLL A. urnak Bécsben.
Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívvelyes „Isten fizesse meg“-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.
Tisztelettel Steinko P. J., lelkész Honnenschlagban.

MOLL FELE FRANCIA BORSZESZ ES SO

mindennemű testfájdalmak és benulásnál; buroga és alakjában minden sevelem és sebnél, daganatok, gyuladásoknál. Belsőleg vízzel egyítve hirtelen rosszulét, hányás, kolika és hasmenésnél. — Egy üveg ára használati utasítással 90 kr. — Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszerárjaiban és anyagkereskedéseiben. — MOLL A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9. — Szétküldés naponta utánvéttel. — Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urnak Bécsben.
Kitűnő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagyszerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál.
Mély tisztelettel Hornof, lelkész Micholupban.

Nagy-Becskereken kapható Kellner József, Kovács Sándor és Moczkovcsák Dezső gyógyszer. urnaknál.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.